

העמידה דמנחה דחול בשתי אותיות ראשונות של אבגית"ץ. ובקדושת עמידה של שחרית דחול תכוין בשתי אותיות גי האמצעיות. ובקדושת ובא לציון של מוצאי שבת תכוין בשתי אותיות תץ האחרונות. כי שם זה הראשון הוא כולל כל שם של מ"ב והוא עיקרו של שם בן מ"ב לפי שהוא בסוד ספי' החסד המתפשט בכולם כנודע ולכן כל הכוונות הם בשם זה לבד.

כג. פעם אחת שאלתי למורי ז"ל בערב שבת על השגת נשמתי ואמר לי פסוק זה "ולמי כל חמדת ישראל הלא לך"²²⁶. וחליתי פניו, שיבאר לי דבריו ולא רצה לבאר יותר מזה. ואמרתי לו אם היה פירוש דבריו, שאני משרש שאול המלך, שלו נאמר הפסוק הזה? והשיב לי, שלא היה רצונו לפרש ולבאר כוונת דבריו.

פעם אחת חזרתי לשאול לו על ענין נשמתי ואמר לי, שהייתי יכול להשיג יותר מן המלאכים מצד גודל ערך נשמתי ושביאת נשמתי לעולם היתה לצורך גדול בעולם ושלא היה בידו ורשותו לבאר יותר מזה, כי לא ניתן לו רשות, ושם היה מגלה לי הענין שהייתי כמעט פורח באויר מרוב שמחה על הענין, אלא שלא ניתן לו רשות לאומרו אז.

הר"י ארזין ז"ל הגיד לי, כי ליל א של שבת הלך לבית מורי בחצות הלילה מרוב קנאה, שעלה בלבו לומר למה היה הוא גדול בשנים יותר ממני והיה משועבד לי לשמוע הדרוש ממני והלך לבכות בפני מורי ז"ל אז על הדבר הזה והשיב לו, כי הוא ז"ל לא בא לעולם אלא ללמד אותי בלבד ושכל שאר החבירים לא היו יכולין ללמוד אפילו אות אחת ממנו, אלא כולם היו צריכים ללמוד עמי. וגם ענין זה אני שמעתיו מפי מורי ז"ל. גם שאל ממנו שכיון שהיו אנשים

גדולים משורש נפשו שא"כ איך ישתעבד לי? והשיב לו, שאין הדבר תלוי בזה אלא בנפש האדם עצמו, שתהיה היא ממקום גבוה. גם הר"י באגילייר יצ"ו אמר לי, כי מורי ז"ל הגיד לו על ענין קורבתו של מורי ז"ל עמי, שהטעם היה, כי ג' אותיות אב"י נרמזו בשם עקיבא ושהם ממטה למעלה ולא רצה לבאר לי יותר מזה. וגם אמר לו, כי עלי נאמר "מה שהיה הוא שיהיה"²²⁷ ר"ת משה. והענין, כי כמו שר' עקיבא לימד תורה לכ"ד אלפים תלמידים ולכל העולם שכן אהיה אני עתה ב"ה.

פעם אחת הייתי יושב לפני מורי ז"ל אחר סעודת המנחה של יום שבת והייתי מפציר עמו, שיבאר לי בענין השגתי ובענין שרש נפשי ובתוך הדברים אמר פסוק זה "אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן"²²⁸. והפצרתי בו שיבארהו לי והשיב לי, כי הנה ר"ת פסוק זה הוא אליהו חי. והענין הוא מ"ש ברעיא מהימנא, כי משה היה רבן של כל ישראל והמתורגמן שלו היה אהרן הכהן כמ"ש "והוא יהיה לך לפה"²²⁹ לפי שמשה היה כבד פה וכבד לשון ולעתיד לבא בדורו של משיח יבא משה ע"ה בגלגול וילמד תורה לישראל וגם אז הוא יהיה ערל שפתים והמתורגמן שלו יהיה אליהו ז"ל שהוא חי וקיים והוא פנחס בן אהרן אחיו של מרע"ה * וזש"ה "אם ללצים הוא יליץ" כי כשיצטרך מרע"ה מליץ ומתורגמן הנה אליהו ז"ל שהוא חי הוא יליץ ויהיה מתורגמן שלו. ולא רצה לבאר לי יותר איך נקשר ענין זה עם הויכוח הראשון שהיינו מווכחים יחד (54). יום אחד אמר לי, כי אמרו לו בתפלתו, כי אני עתיד לראות מלאך

[227] קהלת א, ט.

228 משלי ג, לד.

229 שמות ז, טז.

* עיין למעלה עמ' קמג, הערה 186.]

אחד פנים בפנים ולדבר עמו. והפצרתי בו שיאמר לי שמו ואמר לי, שהוא אליהו ז"ל.

כד. יום אחד אמר לי, כי אז התחיל חלק הרוח שלי להתנוצץ בי דרך תוספת נשמה בכל ערב שבת במקרה עד יעברו שתי שנים ומחצה הנ"ל, שהם מתחילים מן ר"ח אייר השל"א עד סוכות השל"ד. ואחר כך אקנה חלק הרוח ההוא בשלימות ואז אשיג השגה גמורה ב"ה, כנ"ל. והטעם הוא כי הנפש אין בה יכולת רק לקיום המצוות במעשה אמנם להשלים חלק השגת ידיעת התורה והשגת רוח הקדש צריך בחינת חלק הרוח ונמצא, כי ענין השגתי תלויה עד שאקנה חלק הרוח שלי בקביעות ובשלימות ב"ה. ואמר לי, כי זה הניצוץ של חלק הרוח שלי שהוא בא גם כן משותף עם ניצוץ רוחו של ר' עקיבא ומתלבש בו. והטעם לזה לפי שכמו שנפשי היא גם כן משותפת דרך גלגול ממש עם נפש ר' עקיבא כמו שיתבאר למטה, כן חלק רוחי אינו בא אלא משותף ממש ברוחו של ר' עקיבא. וכאשר אקנה רוחי בשלימות יהיה גם כן רוחו של ר' עקיבא משותף עמי. ונמצא כי אני צריך תחלה להשלים את נפשי בשתי שנים ומחצה הנז' ואחר תשלומה לגמרי אז אזכה אל הרוח שלי וגם יבא משותף עם רוחו של ר' עקיבא, כי אין הרוח יכול ליכנס באדם עד תשלום תיקון הנפש לגמרי אם לא בדרך מקרה בתוספת בערב שבת וגם לזה צריך תשובה ומעשים טובים.

ואמר לי, כי אין מי שיהיה עמי בסוד גלגול ממש מכל אותם שהם מן השרש שלי רק ר' עקיבא לבדו, כי הוא ממש עמדי בסוד גלגול, אך האחרים של שרש נשמתי אם יתדבקו עמי הוא בסוד עיבור בלבד ולא בסוד גלגול.